Moldova
ia Ungheni

Dosarul nr. 2-2484/2025;
Nr. PIGD 2-25144214-51-2-10102025;

HOTĂRÂRE
ÎN NUMELE LEGII
7 aprilie 2026

Judecător Mariana Stratan
A examinat în procedura cererilor cu valoare redusă, **fără participarea părților,** cererea de chemare în judecată depusă la data de 10.10.2025,
De către
Reclamantul Întreprinderea Mixtă „INCASO" Societate cu Răspundere Limitată, cu sediul în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor 10, cod fiscal 1009600029036.
Împotriva
Pârâtului Eugen Postu, născut/ă la *****, IDNP *****, domiciliat/ă pe adresa sat. Boldurești r-l Nisporeni
Obiectul litigiului încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

PARTEA DESCRIPTIVĂ A HOTĂRÂRII

1. Aspecte de procedură

La data de 09.10.2025, Î.M. „INCASO" S.R.L. a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugen Postu privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 14.10.2025, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre soluționare în procedura scrisă, ca cerere cu valoare redusă, fiind acordat pârâtului un termen de 30 de zile de la data recepționării încheierii și a acțiunii pentru a depune referință și probele relevante. Totodată, în proces a fost atrasă, în calitate de autoritate publică, Comisia Națională a Pieței Financiare. (f.d. 31-32)

La data de 18.11.2025, prin intermediul SEDP al Judecătoriei Ungheni, Comisia Națională a Pieței Financiare a depus cerere de ridicare a excepției de tardivitate. (f.d. 36-39)

Prin încheierea din 20.11.2025, cererea de ridicare a excepției de tardivitate, depusă la 18.11.2025 de către Comisia Națională a Pieței Financiare, a fost anexată la materialele cauzei. Totodată, s-a dispus examinarea în ședință publică a cererii privind excepția de tardivitate, fiind stabilită ședință de judecată pentru data de 30.03.2026.

Prin încheierea protocolară din 30.03.2026, instanța de judecată a respins integral cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, invocată de Comisia Națională a Pieței Financiare, motivele respingerii fiind expuse în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar cauza a fost examinată în continuare în procedura cererilor cu valoare redusă. (f.d. 58)

2. Poziția expusă în acțiunea reclamantului

În motivarea acțiunii, reclamantul invocă următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

La data înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, datoria lui Eugen Postu față de Î.M. „INCASO” S.R.L., în calitate de cesionar al creanței rezultate din contractul de credit încheiat cu O.C.N. „SEBO CREDIT” S.R.L., constituie suma totală de 6.441,00 lei.

Această datorie rezultă din neexecutarea de către pârât a obligațiilor contractuale asumate, respectiv a obligației de rambursare a sumei împrumutate în termenele și condițiile stabilite prin contract. Deși creditorul și-a executat integral obligațiile contractuale prin acordarea și transferul sumei creditului către debitor, acesta din urmă nu și-a îndeplinit obligațiile de plată conform graficului de rambursare convenit.

Ca urmare a neachitării obligațiilor scadente, au fost calculate sumele datorate conform prevederilor contractuale, iar pârâtul a fost notificat în repetate rânduri cu privire la existența restanțelor și la necesitatea stingerii acestora. Totodată, acestuia i-au fost expediate notificări și reclamații privind încălcarea obligațiilor contractuale, fiind informat despre declararea scadenței anticipate a obligațiilor și despre necesitatea achitării integrale a debitului restant.

În conformitate cu evidențele creditorului și cu calculul datoriei efectuat la data depunerii acțiunii, suma totală de 6.441,00 lei este compusă din:

a) costul total restant al creditului (debit principal) – 3.000,00 lei;

b) comision – 1.705,00 lei;

c) dobândă conform contractului – 203,00 lei;

d) penalitatea contractuală calculată pentru neexecutarea și executarea cu întârziere a obligațiilor de plată asumate prin contract – 1.533,00 lei.

Penalitatea contractuală a fost calculată în conformitate cu clauzele contractului și reprezintă consecința nerespectării de către pârât a termenelor de rambursare stabilite contractual.

Până în prezent, pârâtul nu a întreprins măsuri pentru stingerea benevolă a datoriei și nu a executat obligațiile asumate, motiv pentru care reclamantul solicită intervenția instanței de judecată în vederea recuperării creanței restante în cuantum de 6.441,00 lei.

În drept, reclamantul invocă prevederile art. 347 alin. (1) și (2), art. 823 alin. (1), art. 826, art. 828 alin. (2) lit. a) și b), art. 858 alin. (1) și (2), art. 864 alin. (2) lit. b), c) și d), art. 901 alin. (1) lit. a), d), e), f) și alin. (5), art. 947 alin. (1), (3) și (4), art. 948, art. 953 alin. (2), art. 1108 alin. (1), art. 1112 alin. (1) lit. b), art. 1115 alin. (1) lit. a), art. 1242 alin. (1), art. 1247 alin. (1) și (3), art. 1248 alin. (2), art. 1765 din Codul civil al Republicii Moldova; art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova.

Reclamantul solicită admiterea acțiunii, încasarea de la pârâtul Eugen Postu în beneficiul Î.M. „INCASO” S.R.L. a datoriei totale în mărime de 6.441,00 lei, precum și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 307,64 lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 1.000,00 lei.

3. Poziția pârâtului

Pârâtului Eugen Postu i-au fost expediate cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, prin scrisoare recomandată, pe care le-a recepționat contra semnătură.

Deși a recepționat personal actele de procedură, pârâtul nu a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată și nu a prezentat înscrisuri sau alte documente care să reflecte poziția sa față de acțiunea reclamantului, deși i-a fost acordat un termen suficient în acest sens. Totodată, pârâtul era în drept să depună și o cerere reconvențională, în condițiile art. 172 și 173 din Codul de procedură civilă. Respectiv, instanța a soluționat cererea de chemare în judecată în baza materialelor anexate la dosar.

PARTEA MOTIVATĂ A HOTĂRÂRII

4. Legislația pertinentă și aprecierea instanței

În conformitate cu prevederile art. 276² alin. (1) din Codul de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.*

Potrivit art. 276³ alin. (1) din Codul de procedură civilă, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.*

Potrivit art. 276⁴ alin. (2) din Codul de procedură civilă, *dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.*

Instanța constată că valoarea pretenției principale se încadrează în limita valorică prevăzută de art. 276² alin. (1) din Codul de procedură civilă, iar litigiul nu se referă la vreuna dintre materiile excluse de alin. (2) al aceluiași articol, astfel încât cauza a fost în mod corect examinată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Potrivit art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces.*

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.*

Conform art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.*

5. Referitor la cerința cu privire la încasarea datoriei în sumă de 3.000,00 lei

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, *în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.*

Conform art. 823 alin. (1) din Codul civil, *o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior.*

În temeiul art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, *temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.*

Conform art. 901 alin. (5) din Codul civil, *neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.*

Potrivit art. 901 alin. (1) din Codul civil, *atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; […] e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.*

Conform art. 1763 alin. (1) și (3) din Codul civil, *prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul.*

Conform art. 1247 alin. (1) din Codul civil, *împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.*

Din materialele cauzei rezultă că la data de 04.10.2018, între O.C.N. „SEBO CREDIT” S.R.L., în calitate de creditor, și Eugen Postu, în calitate de debitor, a fost încheiat Contractul de credit nr. AG0017634. Ulterior, prin Anexa nr. AM8341934 din 27.11.2019 la contractul menționat, creditorul a acordat debitorului un credit în sumă de 3.000,00 lei (f.d. 10, 12-13).

Potrivit pct. 3.1 din Secțiunea II „Dispoziții generale” a contractului de credit, *creditorul se obligă să acorde credite în baza cererilor aprobate, iar debitorul se obligă să restituie suma creditului acordat și să achite remunerațiile contractuale până la expirarea termenului de plată stabilit de părți* (f.d. 12). Conform dispozițiilor speciale ale creditului, data de plată a fost stabilită pentru 15.11.2020 (f.d. 10).

Din bonul de plată în numerar nr. 423004 din 27.11.2019 rezultă că Eugen Postu a primit efectiv suma creditului în mărime de 3.000,00 lei (f.d. 14). Astfel, instanța constată că creditorul și-a executat integral obligația contractuală de acordare a creditului.

Prin Contractul de cesiune a creanțelor nr. CS_2023/08_8 din 30.08.2023 (f.d. 24-25), O.C.N. „SEBO CREDIT” S.R.L. a transmis către Î.M. „INCASO” S.R.L. drepturile sale de creanță față de Eugen Postu, fapt confirmat și prin Actul de predare-primire întocmit în executarea contractului de cesiune (f.d. 21-23). În consecință, Î.M. „INCASO” S.R.L. a dobândit calitatea de creditor și este îndreptățită să solicite executarea obligațiilor asumate de debitor.

Din cererea de chemare în judecată și din înscrisurile anexate rezultă însă că debitorul nu și-a executat obligațiile asumate prin contract, nefiind prezentate probe care să confirme achitarea datoriei. Totodată, reclamantul a expediat pârâtului o reclamație prin care a solicitat stingerea benevolă a obligației, însă aceasta a rămas fără rezultat (f.d. 18-19).

Conform certificatului privind starea datoriei și cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat o datorie formată din suma principală a creditului în cuantum de 3.000,00 lei, comision în mărime de 1.705,00 lei, dobândă în mărime de 203,00 lei și penalitate în mărime de 1.533,00 lei, în total suma de 6.441,00 lei (f.d. 15).

Analizând probele administrate, instanța reține că existența obligației de restituire a creditului în sumă de 3.000,00 lei este dovedită prin contractul de credit, prin anexa aferentă și prin bonul de plată care confirmă acordarea efectivă a mijloacelor bănești către debitor. De asemenea, pârâtul nu a prezentat probe care să demonstreze executarea obligației de rambursare a sumei împrumutate ori să combată temeinicia înscrisurilor prezentate de reclamant.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel*, iar potrivit art. 123 alin. (6) din același cod, *faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat*. În prezenta cauză, pârâtul nu a formulat obiecții și nu a prezentat probe contrare.

Prin urmare, instanța concluzionează că pretenția reclamantului privind încasarea sumei principale a creditului este întemeiată și urmează a fi admisă. Astfel, de la Eugen Postu urmează a fi încasată în beneficiul Î.M. „INCASO” S.R.L., în temeiul Anexei nr. AM8341934 din 27.11.2019 la Contractul de credit nr. AG0017634 din 04.10.2018, suma de 3.000,00 lei, reprezentând datoria restantă aferentă creditului acordat.

6. Cu privire la solicitarea privind încasarea comisionului în mărime de 1.705,00 lei

Conform pct. 4.3.1 din Secțiunea II „Dispoziții generale” a Contractului de credit nr. AG0017634 din 04.10.2018, *comisionul de examinare și aprobare a cererii, specificat de dispozițiile speciale, trebuie să fie plătit pentru examinarea și aprobarea cererii, fiind datorat la momentul când cererea a fost examinată și aprobată de creditor*. Potrivit pct. 4.3.2, *comisionul cu privire la administrare, specificat în dispozițiile speciale ale creditului, trebuie să fie plătit creditorului până în ultima zi a termenului de plată*, iar potrivit pct. 4.3.3, *comisionul de oferire a numerarului se plătește dacă debitorul a solicitat oferirea creditului în numerar, acesta nefiind datorat în cazul transferului bancar pe contul debitorului*. (f.d. 12)

Instanța de judecată constată că, potrivit dispozițiilor cu privire la oferirea împrumutului stipulate în Anexa nr. AM8341934 din 27.11.2019 la Contractul de credit nr. AG0017634 din 04.10.2018, părțile au convenit asupra următoarelor comisioane: comisionul de examinare și

aprobare a cererii – 600,00 lei, comisionul de administrare – 1.009,00 lei și comisionul de oferire a numerarului – 96,00 lei, în total 1.705,00 lei (f.d. 10).

Instanța reține că fiecare dintre aceste comisioane este individualizat în contract prin denumire, cuantum și serviciul pentru care este perceput, fiind astfel identificate operațiunile concrete pe care creditorul se obligă să le efectueze în schimbul lor. Comisionul de oferire a numerarului este, de asemenea, justificat în speță, întrucât creditul a fost eliberat în numerar, potrivit bonului de plată nr. 423004 din 27.11.2019 (f.d. 14).

Raportat la cuantumul creditului acordat și la durata contractului, instanța apreciază că suma comisioanelor nu creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. Totodată, sumele pretinse cu titlu de dobândă și de comisioane, cumulate, nu depășesc valoarea creditului acordat.

Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Eugen Postu în beneficiul Î.M. „INCASO" S.R.L. comisionul în mărime totală de 1.705,00 lei.

7. Cu privire la solicitarea de a încasa dobânda contractuală în mărime de 203,00 lei

Instanța de judecată reține că, potrivit pct. 4.1.1 din Secțiunea II „Dispoziții generale" a Contractului de credit nr. AG0017634 din 04.10.2018, *pentru utilizarea sumelor făcute disponibile, debitorul va plăti creditorului dobândă, în decursul termenului de plată, precum este indicat în dispozițiile speciale*, iar potrivit pct. 4.1.2, *dobânda trebuie calculată pentru întreaga perioadă de timp pentru care creditul este folosit de către debitor, începând din prima zi când creditul a fost oferit și terminând cu ziua în care toată suma oferită de credit a fost rambursată creditorului împreună cu toate celelalte remunerații contractuale*. (f.d. 12)

Potrivit art. 3 din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, *rata dobânzii aferente creditului reprezintă rata dobânzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei creditului tras, iar dobânda anuală efectivă reprezintă costul total al creditului pentru consumator, exprimat ca procent anual din valoarea totală a creditului.*

Prin urmare, dobânda anuală efectivă constituie un indicator sintetic, destinat informării consumatorului cu privire la costul total al creditului, iar nu rata în baza căreia se calculează dobânda contractuală datorată. Din acest motiv, suma pretinsă cu titlu de dobândă urmează a fi raportată la cuantumul dobânzii convenit de părți, iar nu la dobânda anuală efectivă.

În speță, instanța constată că, potrivit dispozițiilor cu privire la oferirea împrumutului stipulate în Anexa nr. AM8341934 din 27.11.2019 la Contractul de credit nr. AG0017634 din 04.10.2018, părțile au convenit asupra dobânzii creditului, pentru termenul creditului, în mărime de 203,00 lei, dobânda anuală efectivă constituind 187,85% (f.d. 10).

Astfel, obligația de plată a dobânzii are un temei contractual valabil, iar suma pretinsă cu acest titlu corespunde întocmai cuantumului convenit de părți prin anexa la contract, fiind confirmată și prin certificatul privind starea datoriei (f.d. 15). Pârâtul nu a contestat modul de calcul al dobânzii și nu a prezentat un calcul contrar.

Reieșind din cele menționate, instanța va admite solicitarea reclamantului privind încasarea de la pârât, cu titlu de dobândă, a sumei de 203,00 lei, aceasta reprezentând remunerația ce se cuvine creditorului pentru folosința capitalului.

8. Referitor la cerința cu privire la încasarea penalității în mărime de 1.533,00 lei

Conform art. 947 alin. (1) din Codul civil, *clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.*

Potrivit art. 948 din Codul civil, *clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.*

Clauza penală constituie un mijloc de garantare a executării obligațiilor și o evaluare convențională și prealabilă a eventualelor prejudicii pe care debitorul urmează să le repare în cazul neexecutării prestației asumate. Penalitatea de întârziere reprezintă, astfel, o modalitate de despăgubire pentru executarea tardivă a obligațiilor pecuniare, întârzierea în executarea unei asemenea obligații fiind, prin ea însăși, susceptibilă să cauzeze un prejudiciu creditorului.

Conform pct. 4.2.1 din Secțiunea II „Dispoziții generale" a contractului de credit, *în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, acesta va trebui să plătească penalitatea de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, calculată ca procent stipulat în dispozițiile speciale, începând din prima zi după termenul de plată și până la plata totală a tuturor sumelor restante în baza contractului; penalitatea de întârziere este calculată de creditor pentru zilele de restanță ale debitorului, dar cel mult până la 100% din suma oferită de credit*. (f.d. 12)

Instanța reține că, potrivit Anexei nr. AM8341934 din 27.11.2019 la Contractul de credit nr. AG0017634 din 04.10.2018, pentru neexecutarea la termen a obligațiilor asumate părțile au convenit o penalitate de întârziere în cuantum de 1% pe zi din suma restantă (f.d. 10).

Instanța constată însă că penalitatea solicitată în prezenta cauză nu a fost calculată la cota de 1% pe zi, prevăzută de clauza contractuală, ci la cota de 0,04% pe zi din suma restantă, potrivit calculului anexat la dosar (f.d. 16), cotă care nu depășește limita maximă a plăților cu titlu de penalitate prevăzută de art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

Examinând cuantumul pretins prin prisma valorii obligației principale și a duratei neexecutării, instanța apreciază că penalitatea de 1.533,00 lei nu este excesivă în raport cu suma creditului acordat, de 3.000,00 lei, și nu creează un dezechilibru vădit între drepturile și obligațiile părților. Totodată, cuantumul solicitat se situează sub limita convențională de 100% din suma creditului, prevăzută la pct. 4.2.1 din contract.

Instanța reține că raportul juridic obligațional produce efecte obligatorii pentru părțile contractante, iar debitorul este ținut să execute obligațiile asumate în modul, la locul și în termenul stabilit prin contract. În speță, din probele administrate rezultă că pârâtul nu și-a executat obligația de rambursare a creditului în termenul convenit.

Cuantumul penalității este confirmat prin certificatul privind starea datoriei și prin calculul anexat la dosar, iar pârâtul nu a prezentat probe care să combată calculul efectuat de reclamant, nu a contestat modul de calcul și nu a solicitat reducerea penalității. Instanța nu identifică temeiuri pentru a dispune reducerea acesteia din oficiu.

În consecință, instanța constată că pretenția reclamantului privind încasarea penalității de întârziere în sumă de 1.533,00 lei este întemeiată și urmează a fi admisă.

9. Referitor la încasarea taxei de stat și a taxei de timbru

Conform prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

Potrivit art. 83 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

Conform art. 84 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, *taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr. 213/2023.*

Conform art. 2 alin. (4) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, *taxa de timbru constituie 200 de lei.*

Cu referire la cerința reclamantului de încasare de la pârât a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și taxa de timbru, instanța de judecată menționează că, potrivit Ordinului de plată nr. 5636 din 21.08.2025 (f.d. 3), reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 307,64 lei, iar potrivit Ordinului de plată nr. 5963 din 21.08.2025 (f.d. 4), acesta a achitat taxa de timbru în mărime de 200,00 lei. Astfel, având în vedere că acțiunea reclamantului a fost admisă integral, instanța va admite și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat și a taxei de timbru.

10. Cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1.000,00 lei

Potrivit art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.*

Potrivit Ordinului de plată nr. 5801 din 21.08.2025, se confirmă că reclamantul a achitat C.A. „Eugeniu Bujoreanu”, pentru cauza civilă din speță, suma de 1.000,00 lei pentru servicii de asistență juridică. (f.d. 5)

Prin prisma art. 41 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru ca cheltuielile de reprezentare în instanța de judecată să fie incluse în suma acordată, acestea trebuie să fie reale, necesare și să aibă un cuantum rezonabil (cauza Nilsen și Johnsen c. Norvegiei).

Pornind de la practica Curții Europene, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea acestora, a

următoarelor documente: a) dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); b) lista detaliată a actelor și acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora, cu indicarea tarifului.

Respectiv, reieșind din lipsa actului de îndeplinire a serviciilor care ar reflecta lista detaliată a actelor și acțiunilor efectuate de avocat, instanța de judecată deduce acest volum din acțiunile efectiv realizate de avocat în cauză. Astfel, analizând activitatea reală a avocatului, raportată la durata judecării cauzei, ținând seama de circumstanțele concrete ale cauzei, de numărul de acte procesuale întocmite, de aportul avocatului la soluționarea cererii de chemare în judecată și de complexitatea problemei juridice ridicate în speță, instanța de judecată consideră reale, necesare și rezonabile cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1.000,00 lei, cerință ce urmează a fi admisă.

Legile de care s-a călăuzit instanţa: art. 94, 96 alin. (1) și alin.(1^1), 118 alin. (1), 121, 130 și art. 276^4 din Codul de Procedură Civilă, art. 774, 775, 823, 858, 947-949, 1763 și art. 1765 din Codul Civil

Instanța de Judecată
H O T Ă R Ă Ș T E:

1.Se admite integral cererea de chemare în judecată.

2.Se încasează de la **Eugen Postu** în beneficiul **Întreprinderii Mixte „INCASO" Societate cu Răspundere Limitată,** în baza contractului de împrumut nr. AG0017634 din 04.10.2018, încheiat cu O.C.N. „Sebo Credit" S.R.L., suma creditului restant, în mărime de **3.000,00 lei,** comision în mărime de **1.705,00 lei,** dobânda în mărime de **203,00 lei,** penalitatea contractuală în mărime de **1.533,00 lei,** precum și cheltuieli de judecată compuse din taxa de stat, în mărime de **307,64 lei,** taxa de timbru, în mărime de **200,00 lei**, cheltuieli pentru asistență juridică, în mărime de **1.000,00 lei,** în total suma de **7.948,64 (șapte mii nouă sute patruzeci și opt, 64) lei.**

3. Hotărârea urmează a fi executată benevol, în termen de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive, iar în cazul neexecutării în termenul indicat, creditorul este în drept să solicite executarea silită în conformitate cu prevederile Codului de executare.

4. Hotărârea poate fi atacată cu apel în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

5. Dispozitivul hotărârii judecătorești se comunică participanților la proces, prin expedierea lui la adresa cunoscută de către instanța judecătorească și se publică pe pagina web – „https://jun.instante.justice.md/".

Judecător **Mariana Stratan**

Președintele ședinței: Mariana STRATAN